

ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΤΟΠΑΛΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑ

ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΣΕ 13 ΙΣΤΟΡΙΕΣ

THIRTEEN STORIES IN A CITY

PATRAS

THE PHOTOGRAPHY GROUP
CULTURAL GROUPS OF STUDENTS
AT PATRAS UNIVERSITY

THE IOANNIS AND EFTERPIS TOPALIS FOUNDATION

ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΤΟΠΑΛΗ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑ

ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΣΕ 13 ΙΣΤΟΡΙΕΣ

THIRTEEN STORIES IN A CITY

PATRAS

THE PHOTOGRAPHY GROUP
CULTURAL GROUPS OF STUDENTS
AT PATRAS UNIVERSITY

THE IOANNIS AND EFTERPIS TOPALIS FOUNDATION

Ιωάννης Τοπάλης
Ioannis Topalis

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΠΑΛΗΣ ΗΤΑΝ ΠΑΤΡΙΝΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΓΩΓΗ. Μεγάλωσε μέσα σε μια οικογένεια με ποικίλα ενδιαφέροντα και πολλές καλλιτεχνικές και πνευματικές ανησυχίες. Ο πατέρας του, ο Γεώργιος Τοπάλης, είχε διατελέσει Δήμαρχος Πατρών και για πολλά χρόνια ήταν Πρόεδρος της Φιλαρμονικής Εταιρείας Πατρών.

Είχα την τύχη να ζήσω κοντά του, τα τελευταία χρόνια της ζωής του, και κάθε συνάντησή μαζί του με άφηνε πλουσιότερη. Δεν έπαυα να εκπλήσσομαι με το ξεκάθαρο οξύ πνεύμα, τη μόρφωση, τη φιλομάθειά του και το κουράγιο του. Μιλούσε τέσσερις γλώσσες, είχε ευρύτατες γνώσεις μουσικής, ζωγραφικής, φιλολογίας, φιλοσοφίας και ιστορίας. Ήταν ενήμερος πάντοτε πάνω στα σύγχρονα προβλήματα και ενδιαφερόταν για τους νέους και τις ανησυχίες τους. Αγαπούσε τη φύση, υπήρξε ορειβάτης και μέχρι τα βαθιά του γεράματα εξακολουθούσε να ταξιδεύει στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στις αρχές της δεκαετίας του '80, με έγνοια πάντα για τον τόπο καταγωγής του, οραματίστηκε τη σύσταση ενός Ιδρύματος, προσφορά προς τη γενέτειρά του πόλη και τους νέους. Ενόσ Ιδρύματος μοναδικού στην Ελλάδα, που μόνο σκοπό είχε την εξύψωση του πολιτιστικού επιπέδου των φοιτητών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Έτσι γεννήθηκε το "Ιδρυμα Ιωάννου και Ευτέρπης Τοπάλη", το οποίο στη δεκαετία που πέρασε έδωσε την ευκαιρία στις πολιτιστικές ομάδες των φοιτητών, με τη συμπαράσταση πάντα και του Πανεπιστημίου, να εκφραστούν και να κάνουν τα όνειρά τους πράξη.

Το λεύκωμα αυτό, που εκδίδεται με την ευκαιρία των δέκα χρόνων από τη σύσταση του Ιδρύματος, αποτελεί ελάχιστο δείγμα της δουλειάς των φοιτητών. Παράλληλα, πιστεύω ότι αντιπροσωπεύει τις αισθητικές ανησυχίες του Ιωάννη Τοπάλη, γιατί ο ίδιος είχε ιδιαίτερη έφεση για τη φωτογραφική τέχνη, μια τέχνη που τον είχε συγκινήσει όταν ακόμη εθεωρείτο ιδιαίτερα πρωτοποριακή.

Ιούνιος 1998

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΑ

I OANNIS TOPALIS WAS BORN IN PATRAS. His family was always actively involved in the arts and the cultural life of the city. His father, Yiorgos Topalis, had served as Mayor of Patras and was President of the Philharmonic Society of Patras for many years.

I was fortunate enough to have known Ioannis Topalis towards the end of his life. I felt enriched every time we met. I was constantly amazed by his acute intellect, his cultivated mind, his hunger for knowledge, and his courageous spirit. He spoke four languages and was remarkably knowledgeable in various fields, particularly music, art, literature, philosophy and history. He was always well-informed about current affairs and concerned with the problems of contemporary youth. He loved nature and was a mountaineer in his youth. Topalis continued to travel extensively both in Greece and abroad until a ripe old age.

In the early '80's, prompted by a lifelong commitment to his birthplace, Topalis envisaged the creation of a cultural foundation for the youth of Patras. No such foundation existed anywhere else in Greece. Topalis' sole aim was to heighten the cultural awareness of the students of Patras University.

Thus The Ioannis and Efterpis Topalis Foundation was born. Now in its tenth year, the Foundation continues to fulfill the dreams of Ioannis Topalis by offering students the opportunity to express themselves artistically through Cultural Groups.

This photo-album, published in commemoration of the tenth anniversary of The Ioannis and Efterpis Topalis Foundation, is only a sample of the extensive body of work produced by the students. However, I feel that it also represents the artistic concerns of Ioannis Topalis himself, for he had an aptitude for photography and recognised its artistic value at a time when this art form was considered extremely avant-garde.

June 1998

ALEXANDRA N. KALOGERA

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΤΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ είναι το αποτέλεσμα της συλλογικής δουλειάς μελών της φωτογραφικής ομάδας των Πολιτιστικών Ομάδων Φοιτητών Πανεπιστημίου Πατρών. Οι 13 ιστορίες σε μια πόλη δεν είναι απλώς ένα σύνολο φωτογραφιών, είναι η ιδιαίτερη ματιά του καθενός από εμάς, η προσέγγιση μιας πόλης που οι περισσότεροι δεν τη γνωρίζαμε.

Έτσι, κάτω από τη συνεχή τριβή με τη φωτογραφική μας μηχανή και τον ατελείωτο πειραματισμό για τη διαμόρφωση της σύνθεσης, συσσωρεύτηκε ικανοποιητική ποσότητα υλικού. Προσπαθήσαμε να αναπτύξουμε ένα κριτικό πνεύμα και μια αισθητική συνείδηση, εφόδια απαραίτητα για τη δύσκολη στιγμή της επιλογής. Έρημοι δρόμοι, κτίρια-φαντάσματα, φτωχογειτονιές, άνθρωποι περαστικοί, πλατείες, βιτρίνες απλές συγκροτούν το πορτραίτο μιας πόλης που έχει συνδυάσει αρμονικά το παρόν με το χτες και το αύριο.

Πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι οι φοιτητικές μας υποχρεώσεις μας επιτρέπουν ελάχιστο χρόνο για τις καλλιτεχνικές μας ανησυχίες. Επίσης πρέπει να αναφέρουμε την πολύτιμη βοήθεια και την άφογη συνεργασία που είχαμε με τη Γερμανίδα φωτογράφο Johanna Weber. Οι συμβουλές και οι κατευθύνσεις της, η επιμονή και η υπομονή της αποτέλεσαν για μας ένα σχολείο και η ίδια μια χαρισματική δασκάλα. Χωρίς την ανιδιοτελή μέριμνά της το λεύκωμα αυτό δεν θα είχε πραγματοποιηθεί.

Ευχαριστούμε την εταιρεία φωτογραφικών προϊόντων AGFA για την ευγενική της υποστήριξη που μας ήταν τόσο απαραίτητη, όπως και το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης Ελλάδος για την παραχώρηση του εκθεσιακού του χώρου.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά το Ίδρυμα Ι. και Ε. Τοπάλη που μας συμπαραστέχεται εδώ και δέκα ολόκληρα χρόνια, στηρίζοντας κάθε μας εκδήλωση, όπως και αυτό το λεύκωμα.

Τέλος, ευχαριστούμε όσους καθημερινά μας δίνουν ερεθίσματα και μας εμπνέουν να συνεχίζουμε...

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

THIS PHOTO-ALBUM is the product of a collaboration between the members of The Photography Group, one of the Cultural Groups of Students at Patras University. *Thirteen Stories in a City* is more than just a collection of photographs: it represents our individual perspectives on a city which most of us did not really know.

After taking a great number of photographs and experimenting with compositional variations, we accumulated a substantial amount of material. When it came to the difficult moment of selection, we attempted to use the critical skills and aesthetic judgement we had developed through the photography workshops. Deserted streets, ghostly buildings, slums, passers-by, squares, shop windows - these are the features that make up our portrait of a city where the past somehow coexists alongside the present and the future.

We would like to note that the demands of study leave us precious little time for artistic expression. In addition, we would like to thank the German photographer Johanna Weber, for her invaluable help. She was a charismatic and inspiring teacher whose advice and direction, perseverance and patience, taught us a great deal. Without her generous assistance, this book would never have been published.

We would also like to thank AGFA photographic suppliers for their invaluable support and the Educational Foundation of the National Bank of Greece for their generous donation of the exhibition space.

We are extremely grateful to The Ioannis and Efterpis Topalis Foundation for its consistent support over the last ten years. Without the Foundation, this book could never have happened.

Finally, we would like to thank all those who stimulate and inspire us every day and encourage us to continue...

THE PHOTOGRAPHY GROUP OF PATRAS UNIVERSITY

Η 14η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΕΤΥΧΕ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΕΚΘΕΣΗ, η οποία στάθηκε η αφορμή για τη δική μου πορεία μέσα στη φωτογραφία.

Σήμερα, μετά από επτά χρόνια, κοιτάζοντας τις σελίδες αυτού του λευκώματος, συναντώ πολλές εικόνες που είχα δει τότε και είναι μεγάλη η χαρά μου που δεν ήμουν εγώ αυτή που τράβηξε αυτές τις φωτογραφίες, αλλά οι "13" μου.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Ηλία Κούβελα και την Αλεξάνδρα Καλογερά από το Ίδρυμα Τοπάλη, το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης, τον Αργύρη Μπούμπουλα από την AGFA, τον Κώστα, Θανάση και Γιώργο Πίνα και τους συνεργάτες τους από την ΑΡΤΥΠΟΣ καθώς και την Rachel Howard για την Αγγλική μετάφραση.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ τους Όλγα Δροσίνου, Τασούλα Βερβενιώτη, Σταύρο Πετσόπουλο, Παντελή Μπουκάλα, Μαρία Τερζοπούλου, Κρίστελ Φοφουπούλου, Στάθη Χρυσικόπουλο και τέλος τον Frederick B. Smith.

JOHANNA WEBER

THE FOURTEENTH STORY

IT WAS IN PATRAS THAT I HAPPENED TO HAVE MY FIRST EXHIBITION and thus began my own photographic journey.

Today, seven years later, as I leaf through the pages of this photo-album, I recognise many images that I had also seen at the start of my journey. I am glad that it wasn't me who took these pictures, but my thirteen students.

I would like to thank Ilias Kouvelas and Alexandra Kalogera of the Ioannis and Efterpis Topalis Foundation, The Educational Foundation of the National Bank of Greece, Argyris Bouboulas at AGFA, Costas, Thanassis and Yiorgos Pinas and all their colleagues at ARTYPOS, and Rachel Howard for the English translation.

Special thanks to Olga Drossinou, Tasoula Vervenioti, Maria Terzopoulou, Stavros Petsopoulos, Pandelis Boukalas, Christel Fofoupoulou, Stathis Chrisikopoulos, and finally Frederick B. Smith.

JOHANNA WEBER

THE THIRTEEN STUDENTS AND THEIR STORIES

IOLI SIFAKAKI - <i>THE PORTRAITS OF THE GROUP</i>	10
KATERINA PERDIKOURI - <i>NEOCLASSICAL BUILDINGS</i>	14
VIVIAN RENESI - <i>A VILLAGE IN THE CITY</i>	18
EUDOXIA KOKKINOI - <i>PORTRAITS AND FACADES</i>	22
SOTIRIS TSAKANIKAS and	
YIORGOS KALOGERIS - <i>THE LAST ARTISANS</i>	26
ALEXANDROS KALTSOYIANNIS - <i>ABANDONED FACTORIES</i>	34
DIMOSTHENES TZAVELLAS - <i>HOSPITAL</i>	38
MARIA KOUKOULI - <i>ACHAIA CLAUS</i>	42
VANGELIS BISYRIS - <i>THE SOLOISTS OF PATRAS</i>	46
YIANNIS BAKALAKOS - <i>THE FLIGHT OF THE KURDS</i>	50
EVA KALPADAKI - <i>A FAREWELL TO THE UNIVERSITY</i>	54
VANGELIS PASIPOULARIDES - <i>NIGHT WALK</i>	58
JOHANNA WEBER - <i>EPILOGUE</i>	63

ΟΙ “13” ΚΑΙ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥΣ

ΙΟΛΗ ΣΗΦΑΚΑΚΗ - ΤΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ	10
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΡΗ - ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ	14
BIBIAN ΠΕΝΕΣΗ - ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ	18
ΕΥΔΟΞΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ - ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΨΕΙΣ	22
ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ και	
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ - ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ	26
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ - ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ	34
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ	38
ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΚΟΥΛΗ - ΑΧΑΪΑ ΚΛΑΟΥΣ	42
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΙΣΥΡΗΣ - ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ	46
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑΛΑΚΟΣ - Η ΦΥΓΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ	50
ΕΥΑ ΚΑΛΠΑΔΑΚΗ - ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	54
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ - ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΝΥΧΤΑ	58
JOHANNA WEBER - ΕΠΙΛΟΓΟΣ	63

ΙΟΛΗ ΣΗΦΑΚΑΚΗ

-ΤΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ-

Να παρατηρώ τους ανθρώπους, έβρισκα πάντα ότι είναι κάτι το ανεξάντλητο και τρομακτικά ενδιαφέρον.

Μέσα από αυτή τη δουλειά, που έγινε με πολύ κέφι από όλους μας, μου δόθηκε η ευκαιρία, όχι απλώς να καταγράψω τα 13+1 πορτραίτα αυτών που δούλεψαν για το λεύκωμα, αλλά και να παίξω μαζί τους.

Ήταν ένα πολύτιμο κομμάτι από την ενασχόλησή μου με τη φωτογραφία, στις πολιτιστικές ομάδες του Πανεπιστημίου, όπου σπουδάζω χημικός.

Γεννήθηκα την 1η Οκτωβρίου 1976 στην Πάτρα, όπου και ζω.

ΙΟΛΗ ΣΗΦΑΚΑΚΗ

IOLI SIFAKAKI

- THE PORTRAITS OF THE GROUP -

I have always found observing people endlessly fascinating.

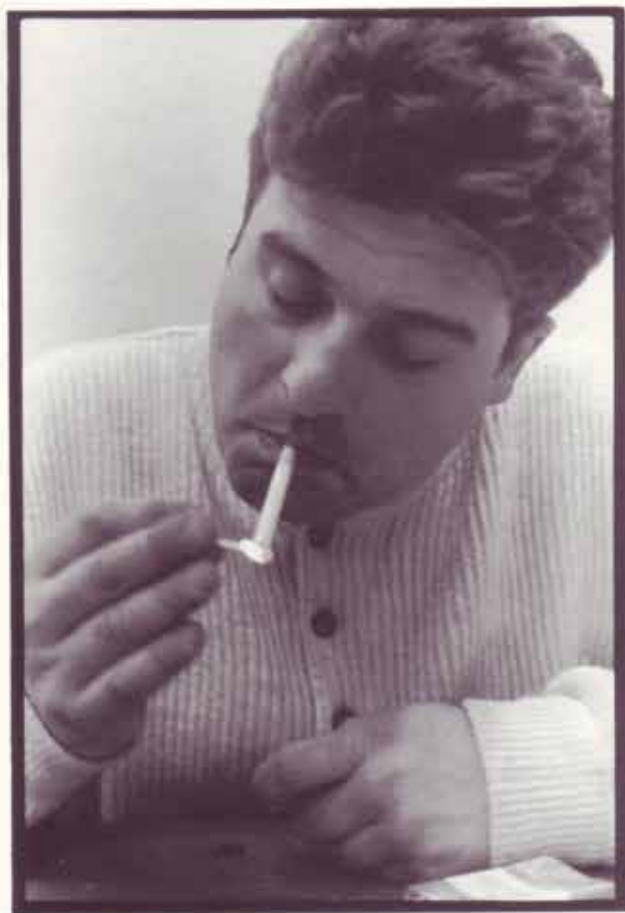
This project - which all of us thoroughly enjoyed - gave me the opportunity to take the portraits of the 13+1 students who contributed to the album - and to play with them as well.

My involvement with The Photography Group has been one of the most important and memorable experiences of my time at Patras University, where I study Chemistry. I was born in Patras on October 1, 1976.

IOLI SIFAKAKI

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΡΗ

- ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ -

Γεννήθηκα στις 29 Νοεμβρίου του 1977 στην Αθήνα. Τα τελευταία τρία χρόνια σπουδάζω μηχανικός Η/Υ και Πληροφορικής στην Πολυτεχνική Σχολή της Πάτρας, οπότε και ξεκίνησα να ασχολούμαι και να αγαπώ την ασπρόμαυρη φωτογραφία.

Μια αγάπη που για μένα έχει τη δύναμη να εκφράζει όχι μόνο τις σκέψεις και τα συναισθήματα μιας στιγμής που αποτυπώνεται στο φιλμ και στο χαρτί αλλά όλα τα μυστικά του γύρω μου κόσμου, που ίσως να μη γίνονται αντιληπτά με μια γρήγορη ματιά.

Οι φωτογραφίες μου δείχνουν τα νεοκλασικά κτίρια και μπαλκόνια της Πάτρας. Οι ασπρόμαυρες φιγούρες τους με ταξιδεύουν στις παλιές γειτονιές, αφήνοντας το άρωμα από έναν διαφορετικό τρόπο ζωής. Η παρουσία τους δίπλα στις γιγάντιες σύγχρονες πολυκατοικίες εμπνέει μια αρχιτεκτονική με ελευθερία γραμμών και ρομαντικές καμπύλες.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΡΗ

KATERINA PERDIKOURI

- NEOCLASSICAL BUILDINGS -

I was born in Athens on 29, November, 1977. For the past three years, I have been studying Electronic Engineering and Computer Science at Patras Polytechnic. It was in Patras that I first developed an interest in black and white photography - an interest that soon became a passion.

This passion allows me to express the thoughts and emotions of any particular moment and to capture them on film. Photography also has the power to reveal the secrets hidden in the world around us, which are often imperceptible at first glance.

These photographs depict neoclassical buildings and balconies around Patras. The black and white images take me back to old-fashioned neighbourhoods where the forgotten scent of another way of life lingers in the air. In contrast to the gigantic, modern blocks of flats that surround them, these buildings were inspired by an architecture of free forms and romantic curves.

KATERINA PERDIKOURI

BIBIAN PENESEH

-ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ-

Αν και μεγάλωσα στην Αθήνα, ο τρόπος και οι ρυθμοί ζωής της πόλης με απωθούν. Αυτός είναι και ο λόγος που θέλησα να δείξω, κυρίως μέσα από τους ανθρώπους τους, τις γειτονιές κάτω από το κάστρο, ένα χωριό μέσα στην ίδια την πόλη.

Για μένα η φωτογραφία; Είναι το κέφι μου. Είναι το μέσο για να διατηρώ στη μνήμη μου προσωπικές ευχάριστες στιγμές και πρόσωπα και παράλληλα με βοηθά να παρατηρώ καλύτερα τον κόσμο και να ανακαλύπτω το "κάτι" που έχουν να δώσουν ακόμα και στιγμές που διαφορετικά ίσως να περνούσαν απαρατήρητες.

Σήμερα, 22 χρόνων, ζω στην Πάτρα, όπου φοιτώ στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου.

BIBIAN PENESEH

VIVIAN RENESI

- A VILLAGE IN THE CITY -

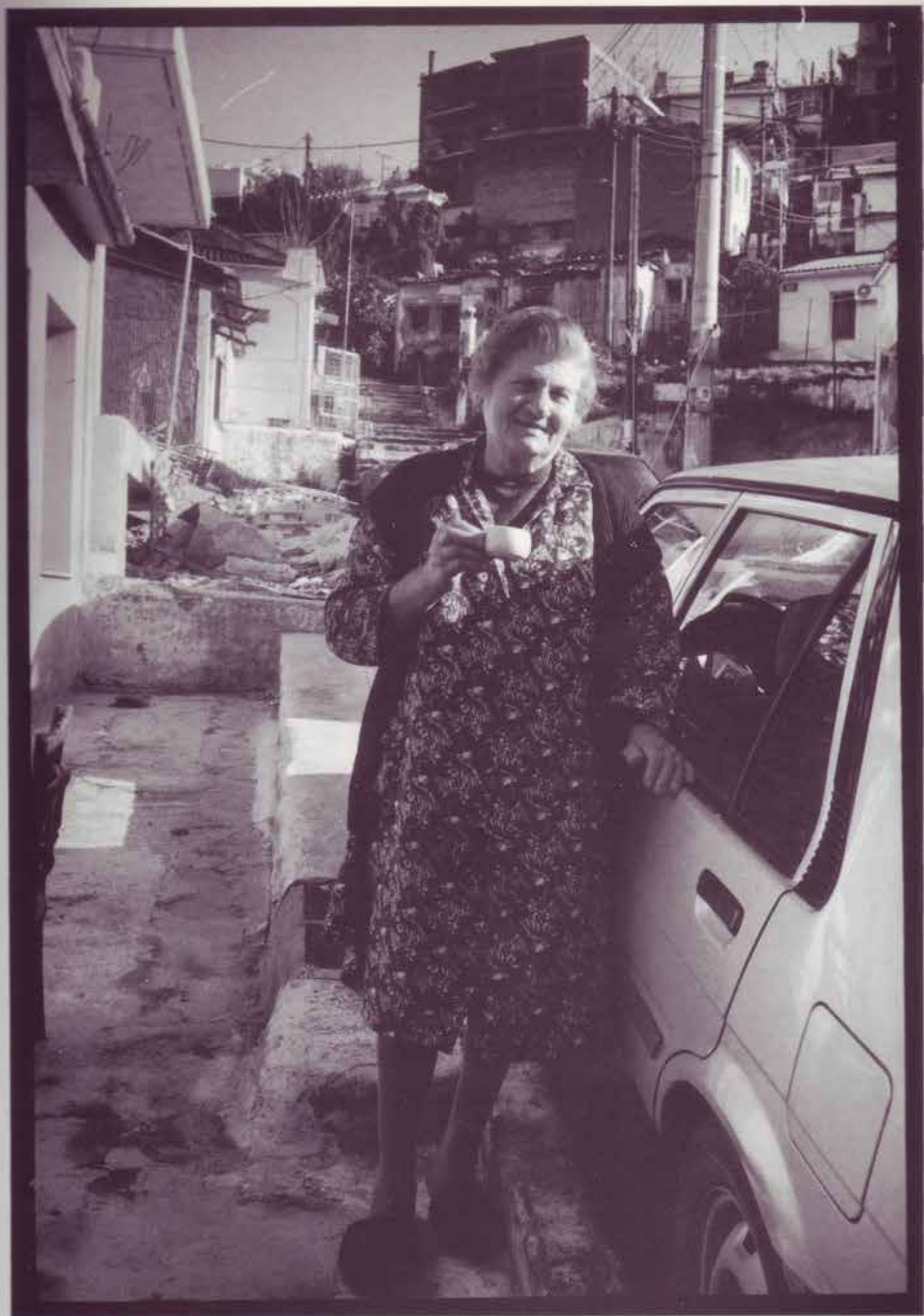
Although I grew up in Athens, the unnatural rhythm of urban life repels me. This is why I chose to photograph the neighbourhood around the Castle which is like a village within the city. This feeling is reflected in the faces of the local residents.

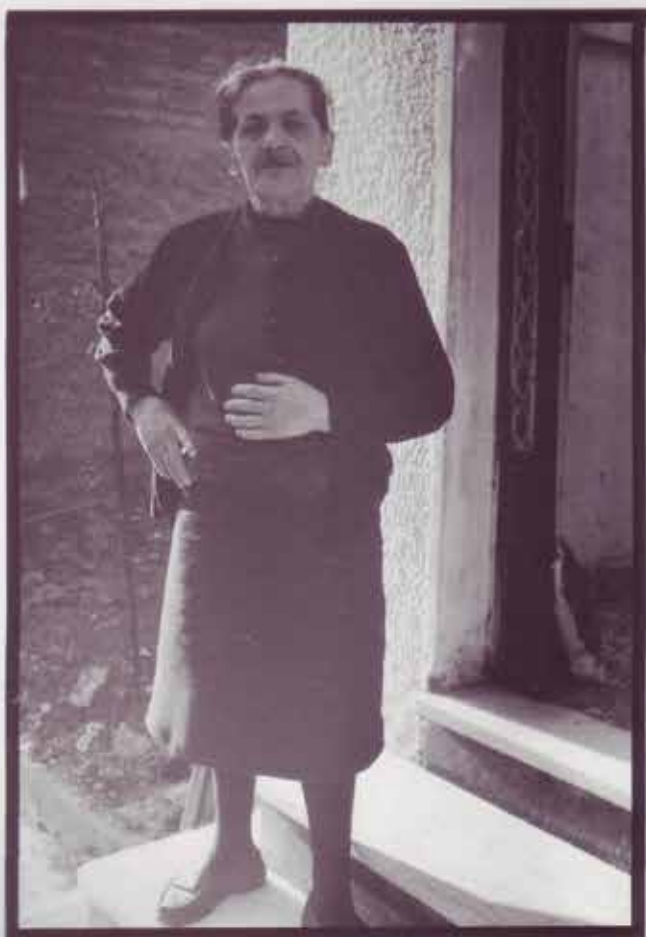
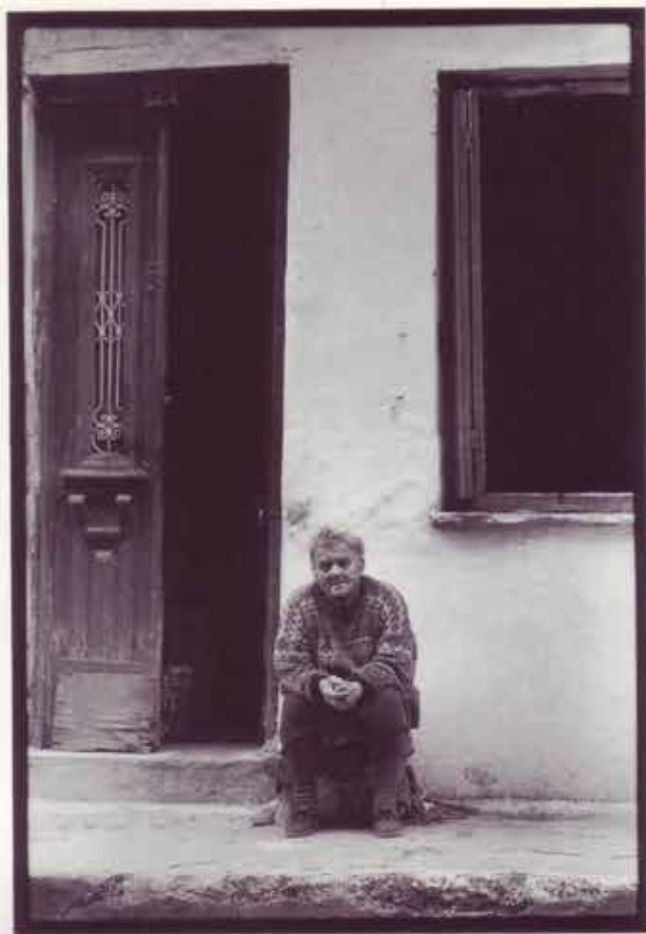
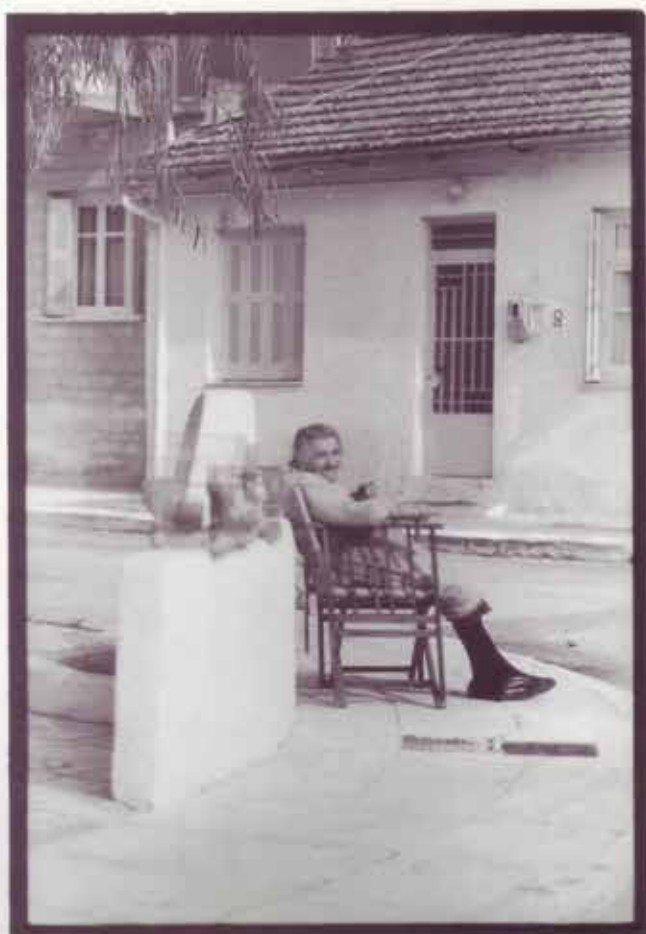
For me, photography is many things. It is a way of having fun. A personal means of preserving happy moments and people fresh in my memory. Photography helps me to observe the world better - to discover that special "something" in even the most ordinary moments, which otherwise might pass by unnoticed.

I am 22 years old. I am studying Physics at Patras University.

VIVIAN RENESI

ΕΥΔΟΞΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

-ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΨΕΙΣ-

Γεννήθηκα στη Λαμία, το ξημέρωμα μιας ωραίας εποχής, 1η Δεκεμβρίου 1975. Πάντα μου άρεσε το μαγικό κουτί που ονομάζουμε φωτογραφική μηχανή. Πάντα κάτι με τράβαγε προς αυτό. Στο άγγιγμα του κουμπιού ένωσα ένα σκίρτημα. Αυτό το ίδιο σκίρτημα που νιώθω κάθε φορά εδώ και τέσσερα χρόνια που ασχολούμαι πιο εντατικά με την ασπρόμαυρη φωτογραφία. Η τύχη με έφερε στην Πάτρα για να σπουδάσω στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Πατρών, στη συνέχεια μέσω Π.Ο.Φ.Π.Π. είχα την ευκαιρία να γνωρίσω εκτενέστερα αυτό που πάντα αγαπούσα.

Τα παλιά μαγαζιά υπάρχουν από τις αρχές του αιώνα μας και αποτελούν ακόμα και σήμερα μέρος της καθημερινής πραγματικότητας.

Η ρομαντική διάθεση για καθετί παλιό με τράβηξε στο να δημιουργήσω αυτή τη σειρά φωτογραφιών - πορτραίτων και προσόψεων.

ΕΥΔΟΞΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

EUDOXIA KOKKINOY

- PORTRAITS AND FACADES -

I was born in Lamia on 1, December, 1975, at the dawn of a golden age.

I was always drawn to that magic box we call a camera. Something about it captivated me. Whenever I pressed the button, my heart leapt. I have been studying black and white photography for four years, but my heart still leaps every time I take a picture. Fate brought me to Patras to study Physics at the University. Here, through The Photography Group, I was finally able to explore something I had always loved.

These old shops have been around since the turn of the century but they are still part of our daily life.

My romantic attraction to all things antique inspired me to create this series of portraits and facades.

EUDOXIA KOKKINOY

ΔΗΜ.ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Καραϊσκάκη 79 Τηλ. 277183

Τηλ. οικίας 270-096

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ

-ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ-

Η συνεργασία μας προέκυψε ύστερα από σύμπνοια φιλοδοξιών και διαφορετικής ματιάς.

Στο κηροπλαστέιο του κυρ-Θανάση και του γιου του Γιώργου, στο πιλοποιείο του Μπελεγρή, στο συνοικισμό του Χρήστου Μπασιλάρη, στο οργανοποιείο του Γιάννη, ανακαλύψαμε ανθρώπους, κάτι παραπάνω από επαγγελματίες. Μεγάλες καρδιές αφιερωμένες στο λατρεμένο τους επάγγελμα. Σωστοί μερακλήδες!

Γεννήθηκα στο Κάστρο Θηβών στις 10.4.1973. Ταξίδεψα 25 φορές γύρω από τον ήλιο και δε κατάφερα να κατανοήσω τη δύναμη του φωτός. Αμέτρητες ακόμα φορές το φεγγάρι περικύκλωσε τη μικρότητά μου με το σκοτάδι του και όμως δεν ανακάλυψα τα μυστικά του. Η Φυσική μου πρόσφερε τους νόμους της για να τα εξηγήσω. Η Φωτογραφία όμως πήρε το φως και το σκοτάδι και το έκανε στα χέρια μου εργαλείο ψυχής. Σπουδάζω φυσικός στην Πάτρα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ

Εκείνο το Σάββατο, τη 12η υγρή νύχτα του μηνός Ιουνίου τω σωτηρίω έτει 1976, εις αδηφάγος καρχαρίας εξήλθε του ωού του. Φλεγματικός αλλά και τσαχπίνης, βλοσυρός αλλά και εναγής, μειλίχιος και κορυβαντικός, κατοικιών στο συνοικισμό Κώμη Πατρών, διήλθε πακτωλό εξωλειών και οδυρμών.

Αδιαφορώντας παντελώς για την διαπόμευση εις βάρος του εκ μέρους των ποταπών φαριών των ποταμών, διέκρινε με ενάργεια την πεμπτουσία της ύπαρξης: Συμμάζεψε επιμελώς τους ατμηέλητους βοστρύχους του, ανασκουμπώθηκε, έδωσε μια υποβρύχια φωτογραφική μηχανή στο ραχιαίο πτερύγιο και βγήκε στο σεργιάνι να ανακαλύψει οξυγόνο.

Ενστερνίστηκε ρηξικέλευθες ιδέες, ενσάρκωσε τρομαχτικά εκτρώματα, καταβρόχθισε κιβδηλα όνειρα έως ότου τον βρήκε η 3η χιλιετία της ζωής του στρογγυλοκαθισμένο στον αβρό του χωροθρόνο.

Ο φοιτών την ιατρικήν τέχνην
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΗΣ

SOTIRIS TSAKANIKAS YIORGOS KALOGERIS

- THE LAST ARTISANS -

Our collaboration came about because we shared a common interest, although our perspectives on the same theme were very different.

Old Mr. Thanassis the candle-maker and his son Yiorgos, Belgris the milliner, Yiannis the musical instrument maker....The people we met are more than mere professionals. They are big-hearted men dedicated to their beloved professions. Real devotees!

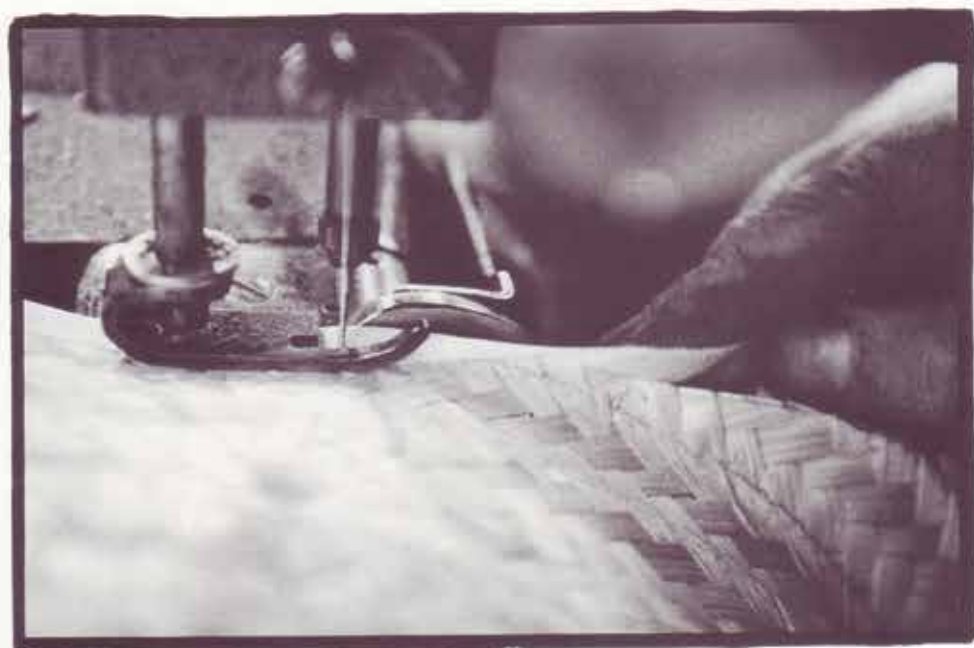
I was born in Kastro, near Thebes, on 10.4.1973. I am studying Physics in Patras.

SOTIRIS TSAKANIKAS

I was born in Patras on 12. June, 1976. I am a medical student.

YIORGOS KALOGERIS

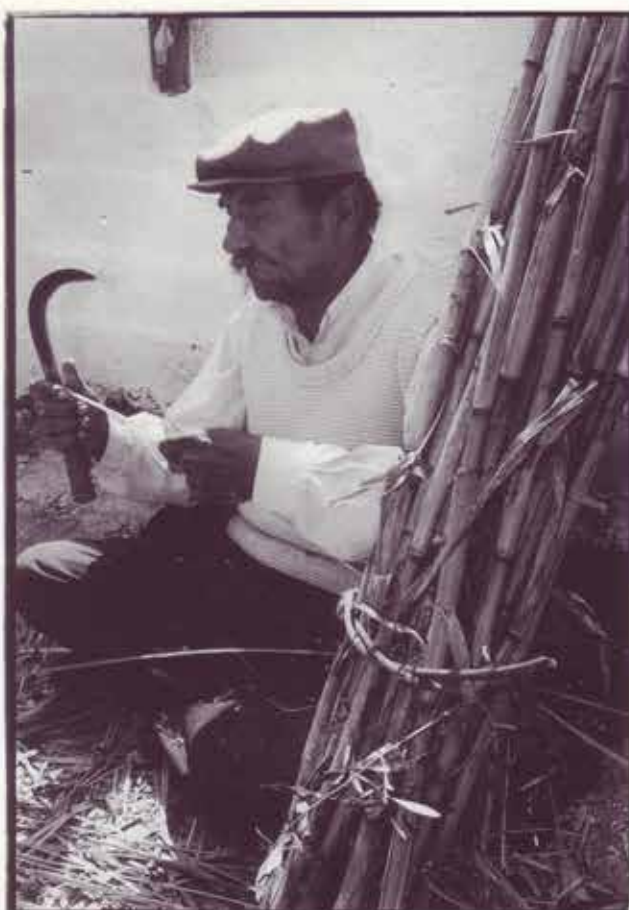

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

-ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ-

Γεννήθηκα στις 2 Οκτωβρίου του 1975, στη Νάουσα. Είμαι φοιτητής στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Ασχολούμαι με τη φωτογραφία εδώ και τέσσερα χρόνια. Επειδή τη θεωρώ ένα σημαντικό μέσο έκφρασης και καλλιέργειας καθώς κι ένα μέσο επικοινωνίας με ανθρώπους ή καλή παρέα στις μοναχικές στιγμές.

Η συγκεκριμένη δουλειά έχει να κάνει περισσότερο με την αποτύπωση μιας παράξενης γοητείας-απέχθειας που μου προκαλούν τα εργοστάσια και οι κατασκευές τους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ALEXANDROS KALTSOYIANNIS

- ABANDONED FACTORIES -

I was born in Naoussa on 2, October, 1975. I am a student of Electronic Engineering and Computer Science at the University of Patras.

I first stated taking photographs four years ago. For me, photography is an important means of self-expression and cultivation, as well as a means of communicating with other people. It can also be good company in moments of solitude.

This particular project is really an exploration of the curious attraction-revulsion I feel towards factories and their architecture.

ALEXANDROS KALTSOYIANNIS

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ-

Γεννήθηκα την 1η Μάη 1977 και ασχολούμαι περιστασιακά με τη φωτογραφία από το Λύκειο, όπου και είχε στηθεί μια υποτυπώδης αυτόνομη ομάδα. Συστηματικότερα ωστόσο τα δύο τελευταία χρόνια, τα οποία και μένω στη σχεδόν αδιάφορη πόλη της Πάτρας και όπου σπουδάζω Φυσική.

Διάλεξα ως θέμα το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο κυρίως από περιέργεια. Η φωτογραφία μου έδωσε στην περίπτωση αυτή τη δυνατότητα να γνωρίσω ένα ασυνήθιστο χώρο, τον οποίο διαφορετικά δύσκολα θα μπορούσα να προσεγγίσω.

Τέλος ένα ευχαριστώ στον Νίκο Αραβίδη. Αυτά...

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

DIMOSTHENES TZAVELLAS

- HOSPITAL -

I was born on May, 1, 1977. I first became interested in photography as a member of an amateur photography group at high school. Since moving to the somewhat indifferent city of Patras as a Physics student two years ago, I have become more seriously involved in photography.

I chose the University Hospital as my subject mainly out of curiosity. In this case, photography gave me an insight into an unusual environment which would have been difficult for me to approach otherwise.

Finally, thanks to Nikos Aravides. That's all...

DIMOSTHENES TZAVELLAS

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΚΟΥΛΗ

-ΑΧΑΪΑ ΚΛΑΟΥΣ-

Αθήνα, 25.7.1975. Χρόνια, γεγονότα, αλλαγές. Μαθητικά χρόνια στις γειτονιές του Βύρωνα. Φοιτήτρια, φυσικός στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Αξέχαστες στιγμές επιστρέφουν στο μυαλό μου από φωτογραφίες.

Γοητεύτηκα από τη μαγεία του κλικ συνειδητοποιώντας πως ποτέ δεν είναι τόσο τυχαίο. Φιγούρες, εικόνες, γραμμές, άλλοτε λαμπερές κι άλλοτε σκοτεινές. Δυο χρόνια επαφή από κοντά, μοναχική αναζήτηση, αγωνία για το αποτέλεσμα...

Ανοιξη! Βόλτα στις ομορφιές της πόλης. Στάση. Αχάια Κλάους! Εδώ άνθρωποι φιλικοί, κτίρια παραμυθένια, κρασί γνωστό και αγαπημένο. Παρέα, Μαυροδάφνη, αγνάντεμα και η φύση να σ' αγκαλιάζει...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΚΟΥΛΗ

MARIA KOUKOULI

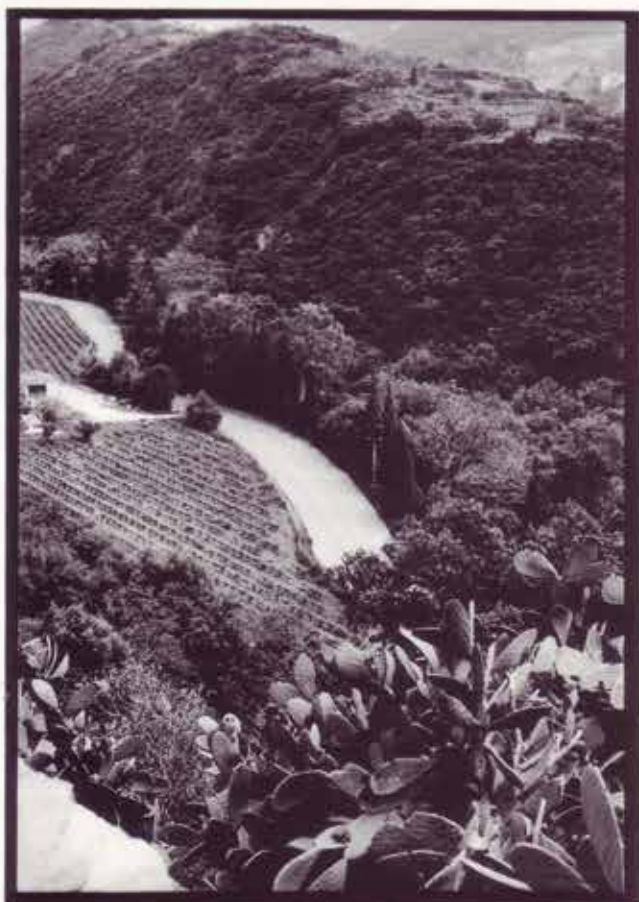
- ACHAIA CLAUSS-

Athens, 25.7.1975. Time passes, bringing new experiences and changes. School years in the neighbourhood of Vyronas. A student of Physics at Patras University. Unforgettable moments come back to me like old photographs - images frozen in time.

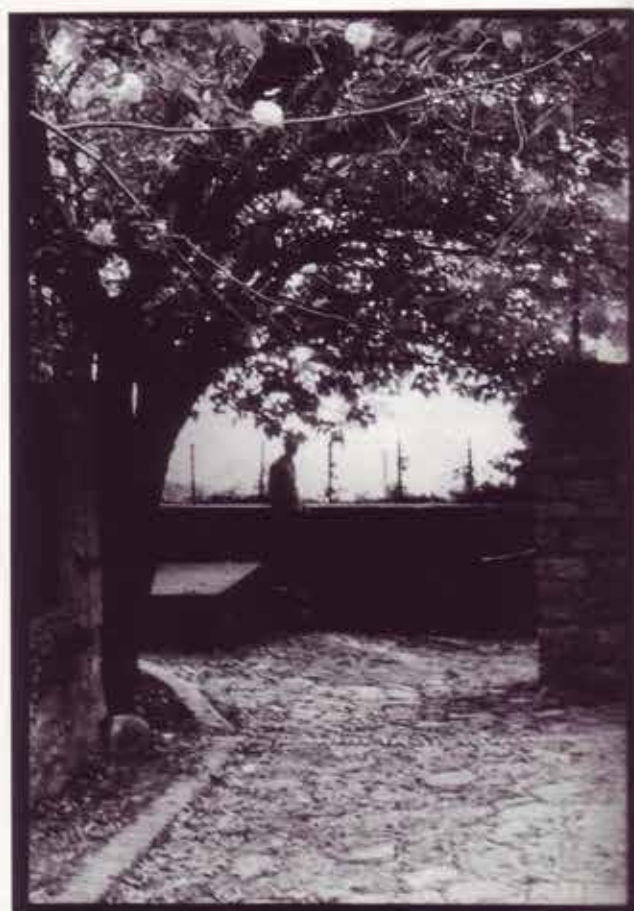
What most attracted me to the magical "click" of the camera was the realisation that it is never quite as coincidental as it seems. Figures, images, lines-sometimes bright, sometimes dark. Two years of close contact, a solitary search, suspense about the final result...

Spring! A stroll through the loveliest parts of the city. A break. Achaia Clauss! Here there are friendly people, fairy tale buildings, and that famous and well loved wine! Good company. Sweet red wine, a lovely view, the gentle embrace of nature....

MARIA KOUKOULI

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΙΣΥΡΗΣ

-ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ-

Αγρίνιο, 17.4.1971. Στην Πάτρα από το 1992, φοιτητής της Φαρμακευτικής και τώρα μεταπτυχιακά. Στις πολιτιστικές ομάδες θεωρούμαι πια "παππούς", στο χορευτικό τμήμα και στα διοικητικά, αλλά "νέος" στη φωτογραφία.

Στη φωτογραφία με ενδιαφέρει να δω την ομορφιά που πολλές φορές μας διαφεύγει στην τόσο γρήγορη εναλλαγή των εικόνων του κόσμου γύρω μας.

Το 1991 δημιουργήθηκε η Ορχήστρα Εγχόρδων "Οι Σολίστ της Πάτρας", προσφέροντας στην Πάτρα τη δυνατότητα σε τακτά διαστήματα να απολαμβάνουμε συναυλίες υψηλού επιπέδου.

Η Ορχήστρα είναι ευλογία και αυτό είναι το ένα σημείο το οποίο με τράβηξε για να τη φωτογραφίσω. Το άλλο σημείο είναι τα άτομα που την αποτελούν, διακεκριμένοι Έλληνες και ξένοι (κυρίως από τις δημοκρατίες της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ.) και η ιστορία που έχω πλάσει γι' αυτούς. Το να παρακολουθήσω τις πρόβες τους ήταν μια εμπειρία μοναδική και μαγική.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΙΣΥΡΗΣ

VANGELIS BISYRIS

- THE SOLOISTS OF PATRAS -

I was born in Agrinio on 17.4.1971. I have lived in Patras since 1992, first as a student of Pharmacy and now as a post-graduate student. Though I am considered an "old timer" in The Dance Group and as an administrator, I am a relative newcomer to The Photography Group.

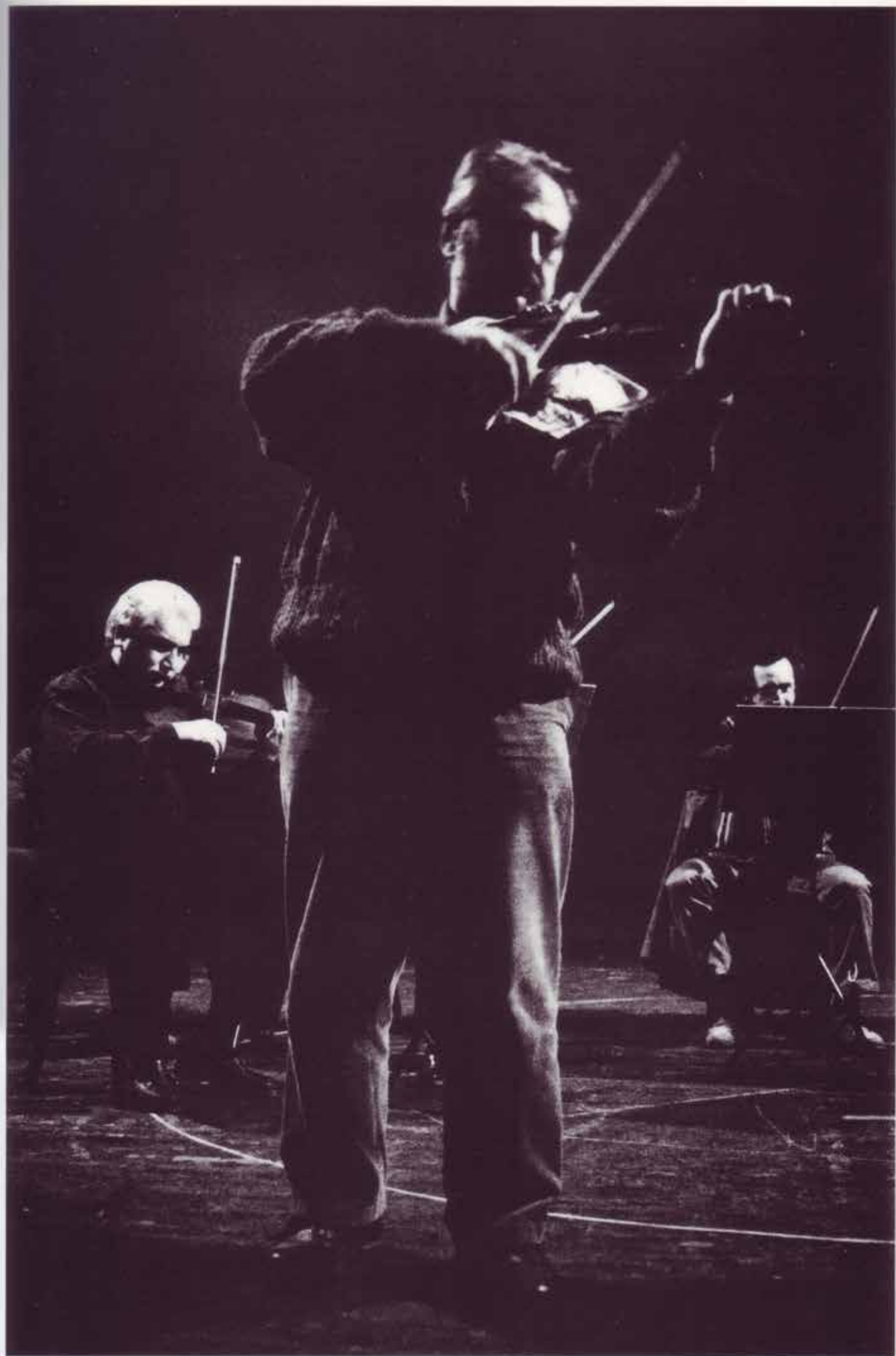
Photography interests me because it allows us to see the beauty which so often eludes us in this world of ever-changing images.

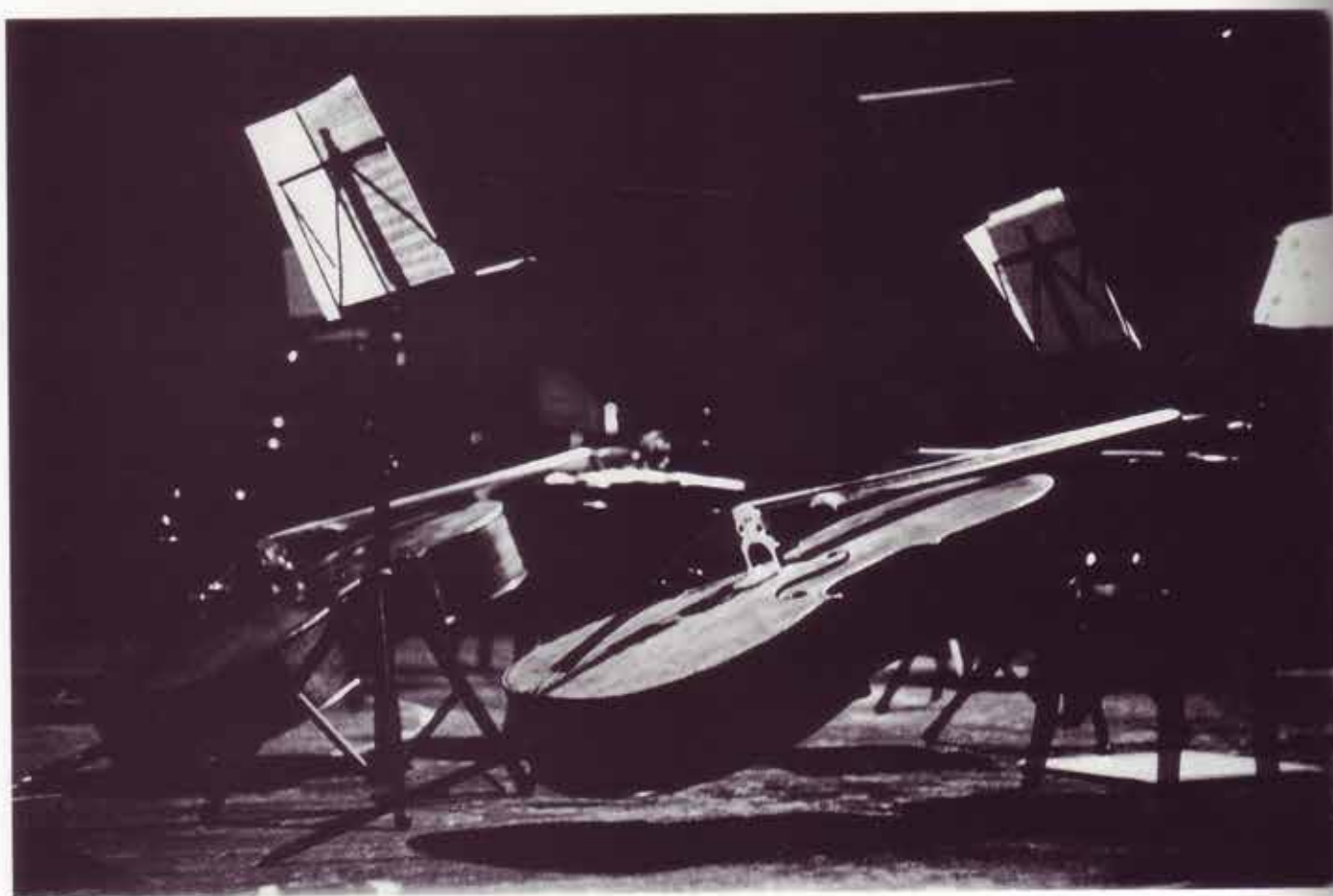
The Soloists of Patras' is a string orchestra established in 1991, offering locals the opportunity to enjoy concerts of the highest calibre.

I chose to photograph the orchestra because it is a blessing for the city. I was also fascinated by the individual members who comprise the orchestra - distinguished musicians both from Greece and abroad (primarily from the republics of the former USSR). I have created a story around these characters. Watching them rehearse was a unique and magical experience.

VANGELIS BISYRIS

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑΛΑΚΟΣ

- Η ΦΥΓΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ -

Γεννήθηκα το 1968 στην Πάτρα, όπου και μένω μόνιμα και εργάζομαι σαν σιδεράς από το 1986. Το 1993 άρχισα να σπουδάζω Γραφικές Τέχνες. Εκεί γνώρισα τη φωτογραφία και συνεργάστηκα με τις πολιτιστικές ομάδες του Πανεπιστημίου Πατρών.

Φωτογραφίζω αντιμετωπίζοντας το χώρο γύρω μου σαν τεράστιο φωτογραφικό χαρτί που, σε κάθε "κλικ" της μηχανής μου, δεσμεύω μια ξεχωριστή πραγματικότητα.

Παρουσιάζω στις φωτογραφίες μου την αναγκαστική φυγή των Κούρδων από τον πρόχειρο καταυλισμό στα βαγόνια του Ο.Σ.Ε. στις 7 Ιανουαρίου 1998.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑΛΑΚΟΣ

YIANNIS BAKALAKOS

- THE FLIGHT OF THE KURDS -

I was born in Patras in 1968 and have lived there all my life. I have been a blacksmith since 1986. In 1993, I enrolled in a course of Graphic Arts. I became involved in photography through the Cultural Groups of Students at Patras University.

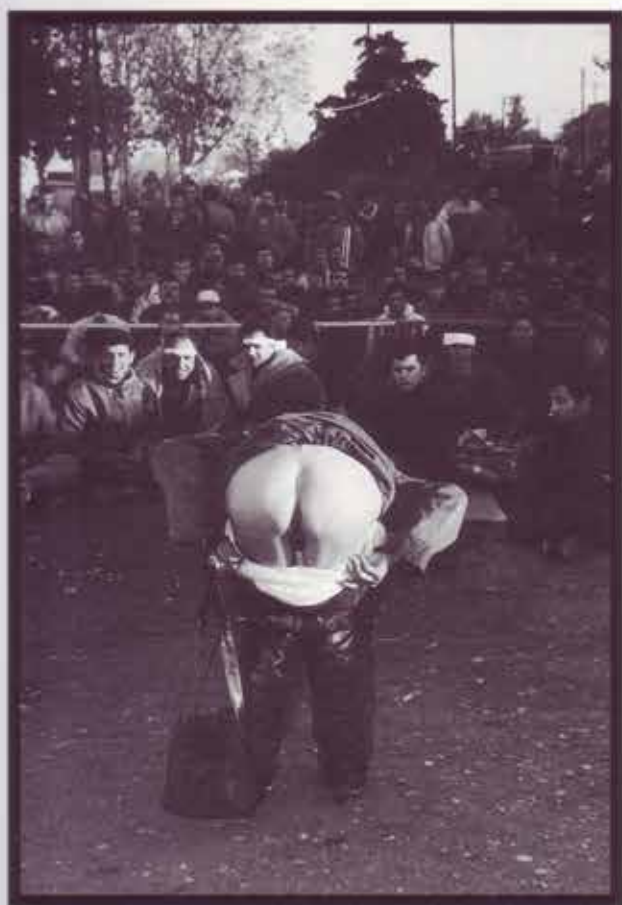
When I take photographs I view the space around me as an enormous sheet of photographic paper. With every click of my camera I create a separate reality.

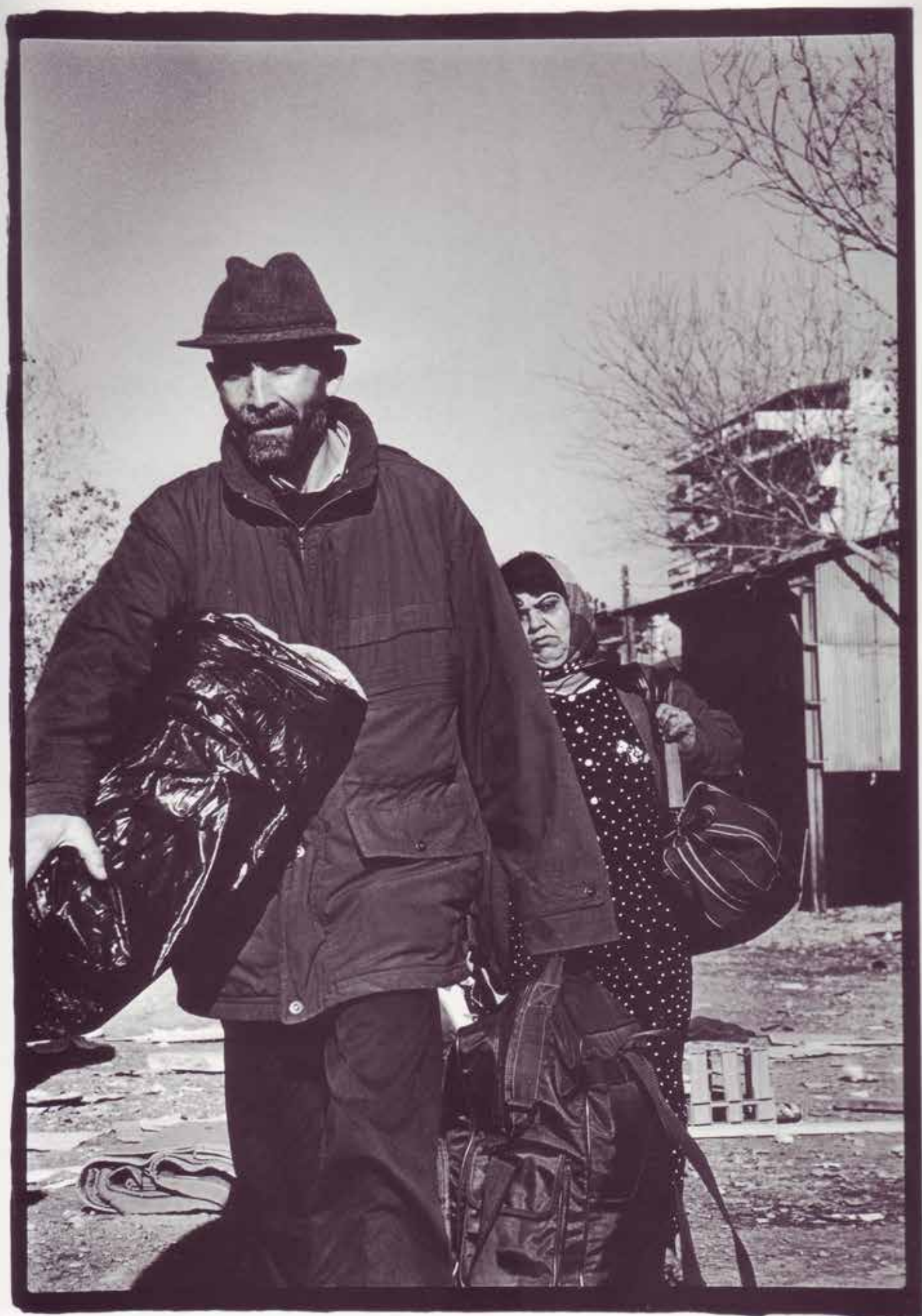
These photographs depict the eviction of a group of Kurdish refugees from a makeshift shelter in some railway carriages on January 7, 1998.

YIANNIS BAKALAKOS

ΕΥΑ ΚΑΛΠΑΔΑΚΗ

-ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ-

Εύα είναι το όνομά μου. Γεννήθηκα το 1974 στις Αρχάνες της Κρήτης, όπου μεγάλωσα και τελείωσα το σχολείο. Σπούδασα Φυσική στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας, απ' όπου αποφοίτησα τον Ιούλιο του 1997. Στο δεύτερο έτος των σπουδών μου έγινα μέλος της φωτογραφικής ομάδας στο πλαίσιο της οποίας ανακάλυψα το μεγάλο ενδιαφέρον μου για τη φωτογραφία. Χάρη σε αυτό έδωσα κατατακτήριες εξετάσεις στα ΤΕΙ της Αθήνας και από τον Μάρτιο του 1998 είμαι σπουδάστρια εκεί στο Τμήμα Φωτογραφίας.

Το θέμα της δουλειάς μου που παρουσιάζεται εδώ και στην έκθεση είναι το Πανεπιστήμιο της Πάτρας. Είναι ένας "αποχαιρετισμός" σε ένα χώρο που λατρεύω και αγαπώ πολύ. Το Πανεπιστήμιο, χτισμένο ανάμεσα σε βουνά και θάλασσα μου θυμίζει την πατρίδα μου, την Κρήτη. Είναι υπέροχο όλες τις ώρες της ημέρας. Ειδικά όταν το λούζει ο ανοιξιάτικος ήλιος μ' αρέσει να περπατάω ανέμελα εκεί πέρα και καθώς με χαϊδεύει το απαλό αεράκι, να παρατηρώ τις φυσικές ομορφιές που το περιβάλλουν και να χάνομαι στις σκέψεις και τα όνειρά μου. Όταν το φωτογράφιζα ένιωθα πολύ όμορφα και ήρεμα, κάτι που ελπίζω να έχω μεταφέρει και στις φωτογραφίες μου. Ίσως να μη θυμίζουν Πανεπιστήμιο, όμως είναι η προσωπική μου ματιά.

Αντίο - σ' ευχαριστώ

ΕΥΑ ΚΑΛΠΑΔΑΚΗ

EVA KALPADAKI

- A FAREWELL TO THE UNIVERSITY -

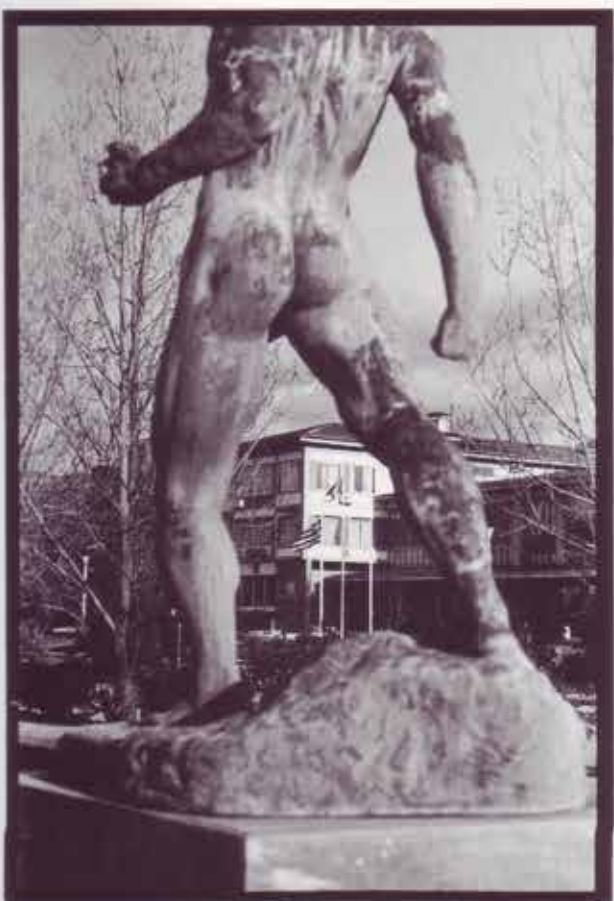
My name is Eva. I was born in 1974 in Archanes in Crete, where I grew up and went to school. I studied Physics at Patras University, graduating in July, 1997. During my second year, I joined The Photography Group and discovered my great interest in photography. This inspired me to sit the entrance exams for the Athens Technical Institute, where I have been studying Photography since March, 1998.

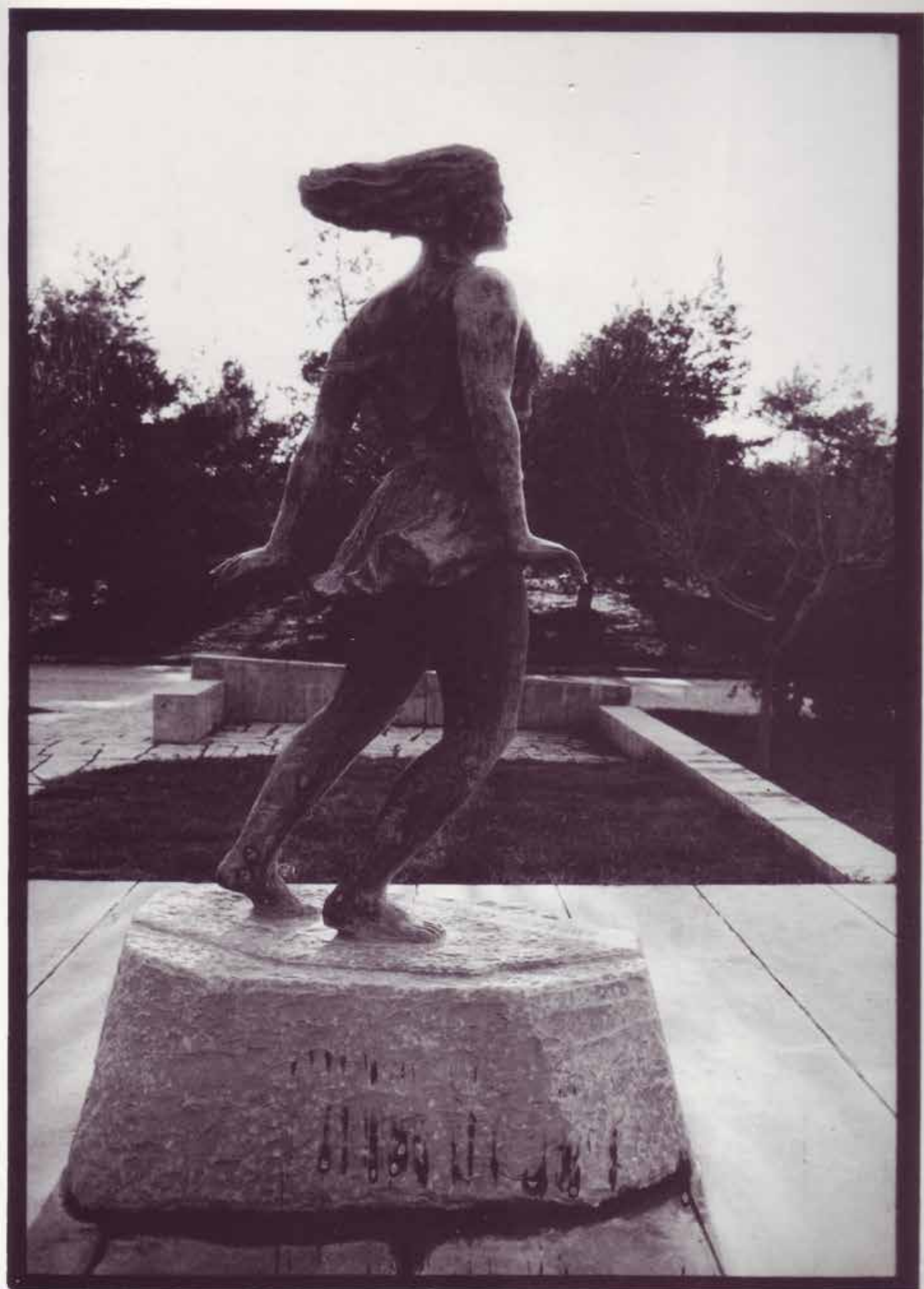
The subject I chose for my project is Patras University. It is my way of saying farewell to a place which I adore. Built between the mountains and the sea, the University reminds me of my birthplace, Crete. It is a wonderful place at any time of day. I especially love to wander around on sun-kissed spring days caressed by a gentle breeze. As I observe the natural beauty, I allow my mind to drift and daydream. While I was working on this project, I felt extremely calm and happy - emotions which I hope are reflected in these photographs. The images may not remind you of a University, but this is my personal way of seeing it.

Good-bye - and thank you.

EVA KALPADAKI

ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

- ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΝΥΧΤΑ -

7 Ιουλίου 1974. Από τότε τα γεγονότα πήραν το δρόμο τους: μεγάλωσα, τελείωσα το σχολείο, πέρασα στο Πολυτεχνείο, έκανα φίλους, γνώρισα πολλά πράγματα. Ένα από αυτά και η φωτογραφία, που με τράβηξε στον κόσμο της τα τελευταία τέσσερα χρόνια, με τη δυνατότητα που μου έδωσε να φτιάξω μια στιγμή όπως τη θέλω και να τη βάλω σε ένα κομμάτι χαρτί.

Η συγκεκριμένη δουλειά είναι μια βόλτα στην Πάτρα τη νύχτα, μια Πάτρα σκοτεινή, μοναχική, χωρίς κόσμο, αλλά με την ίδια την πόλη να λέει τη δική της ιστορία.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ

VANGELIS
PASIPOULARIDES

- NIGHT WALK -

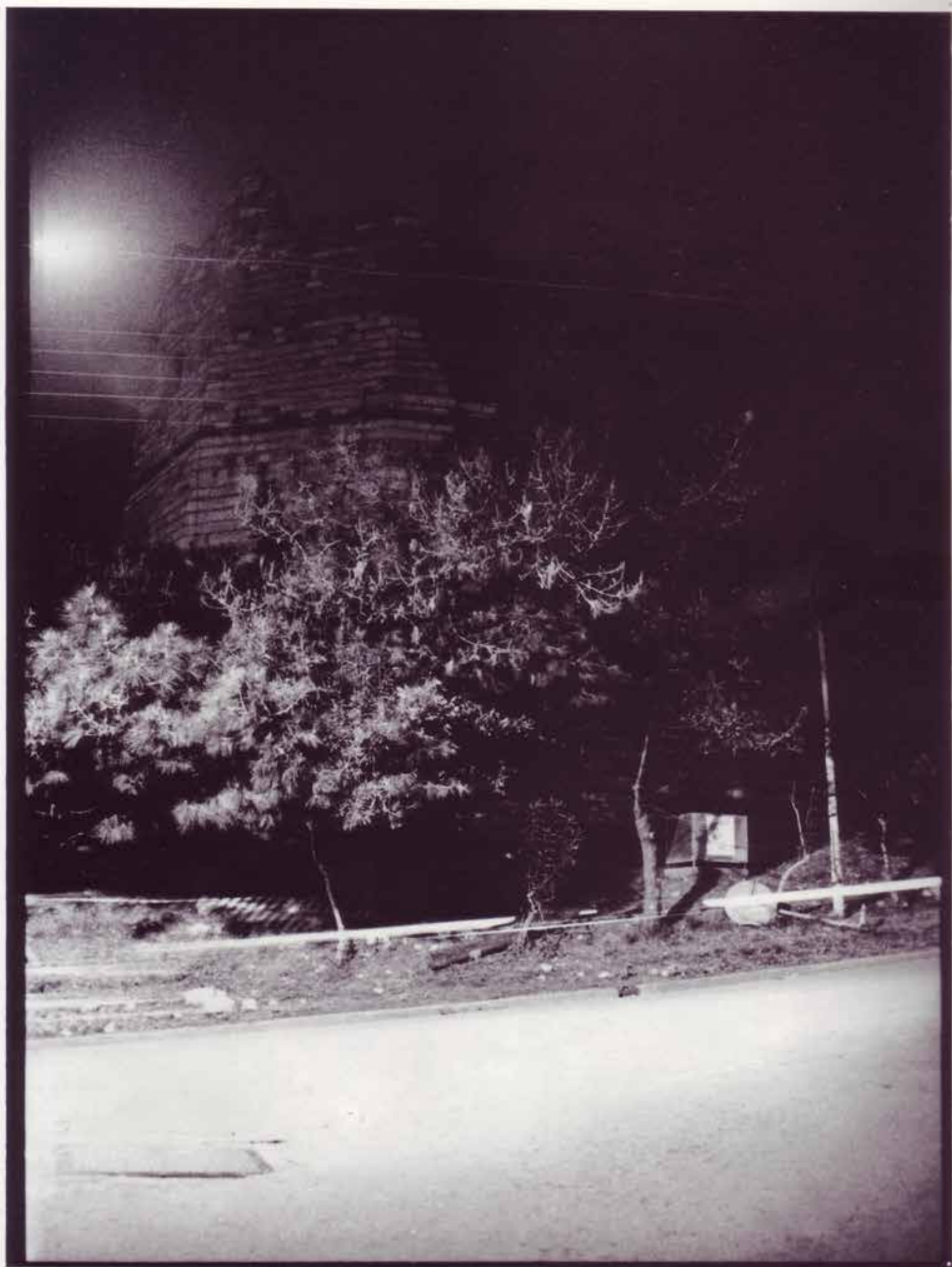
7, June, 1974. Since then, events have taken their course: I grew up, finished school, went to the Polytechnic, made friends, and learnt a lot of things. One of those things is photography - that lured me into its world four years ago.

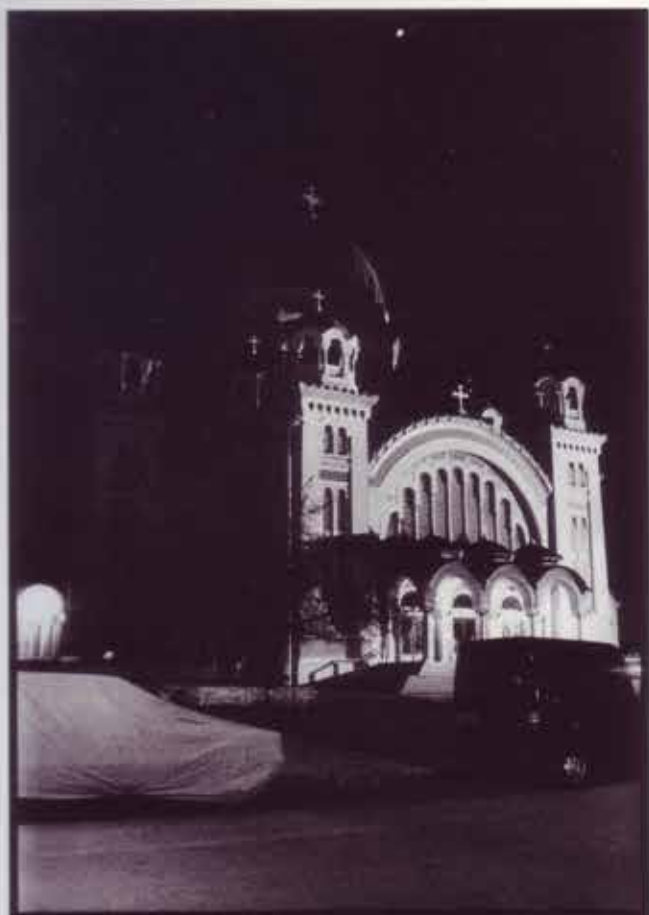
Photography enables me to create a moment as I want it to be and to record it on a piece of paper.

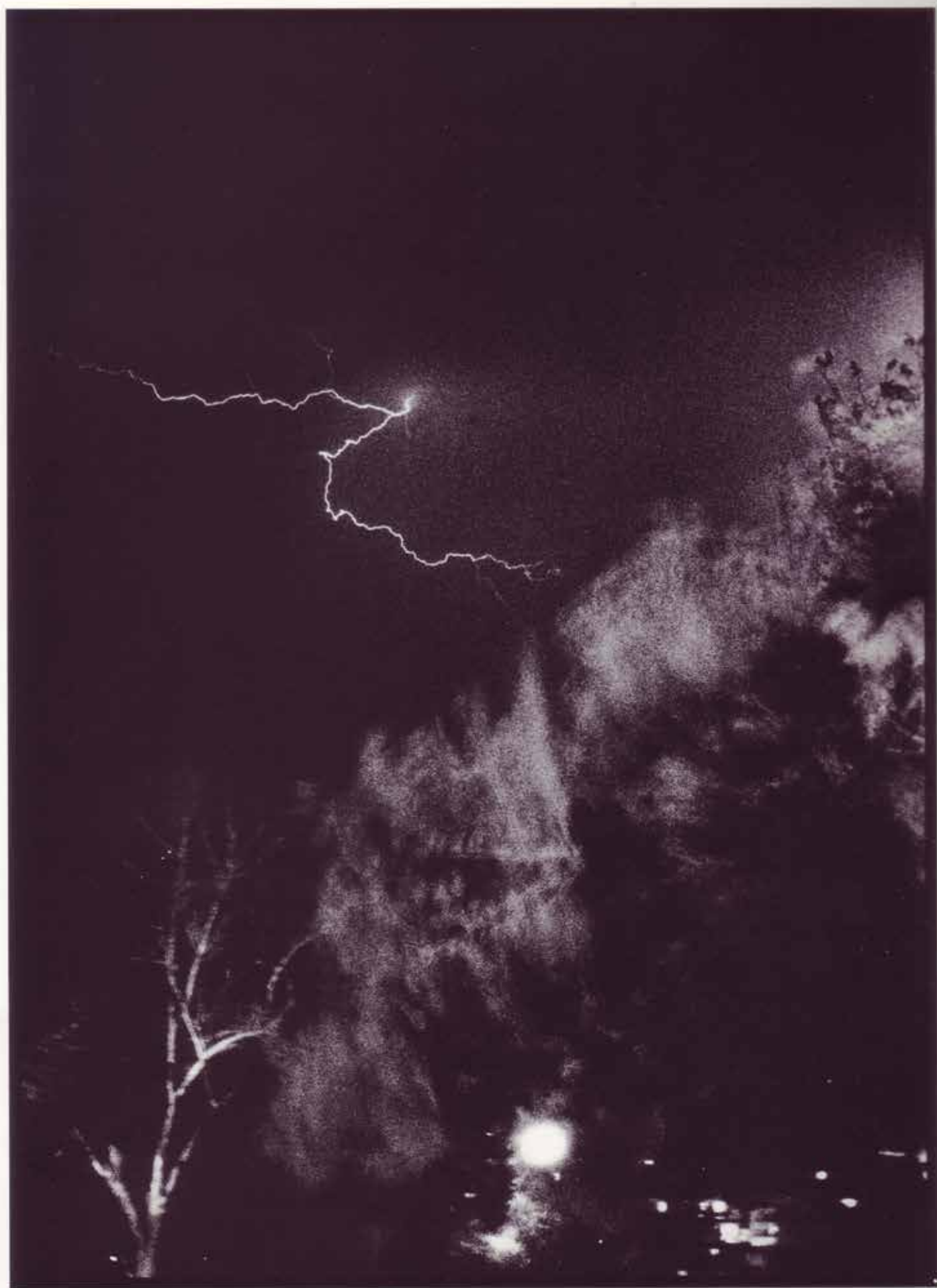
This project is a walk through Patras at night - a city that is dark, lonely, empty. A city that tells its own story.

VANGELIS PASIPOULARIDES

...**Ε**ΙΝΑΙ ΝΥΧΤΑ. ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΑΘΗΝΑ-ΠΑΤΡΑ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΠΙΑ. Η εκκλησία που βλέπω από το παράθυρο του σπιτιού μου είναι φωτισμένη, αλλά στον ουρανό δεν υπάρχουν κεραυνοί και το καράβι το σκέφτομαι μόνο.

Κάθομαι μπροστά από την επιλογή φωτογραφιών που είδατε σε αυτό το λεύκωμα. Τις κοιτάζω μία μία και βλέπω κάτι παραπάνω από απλές φωτογραφίες. Βλέπω μέσα σε αυτές τον καθένα τους, με τις ανησυχίες τους, τα ερωτήματά τους, τα όνειρά τους...

Θα ήθελα λοιπόν να ευχαριστήσω τους "13" μου για τους εφτά μήνες που περάσαμε μαζί. Ταξιδέψαμε στο χρόνο με διαφορετική κατεύθυνση. Αυτοί πήγαν εμπρός, κι εγώ πίσω για να θυμηθώ πώς έγινα φωτογράφος.

Αθήνα, 17 Μαΐου 1998

JOHANNA WEBER

...**I**t is late at night. The train journeys between Athens and Patras are over now. The church opposite my house is lit up, but the sky is clear and the ship exists only in my imagination.

I am sitting before the selection of photographs which you have just looked at. As I look at each picture in turn, I see more than just photographs. Through their images I can see each of my students - their worries, their doubts, their dreams...

So I would like to thank them for the seven months we spent together. We journeyed through time, though we were going in different directions. They moved forward - while I went back into my past to recall how I first became a photographer.

Athens, 17, May, 1998.

JOHANNA WEBER

